

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Pelaj na globočino!

Ribili so apoštoli. Nikaj so ne vlovili. Na Gospodovo reč, naj ladjico na globočino odpelajo i tam začnejo ribiti, so bogali. I ta pokorščina je rodila bogati ribolov.

Na globočini se bogato ribi. Na globočini, štero določi Gospod. Ribijo komunisti, a na plitvini, na zemli, na mesu, na prahi, na penezaj, samo na minljivih rečaj. Zato pa zgrabiti nikaj višjega ne morejo. Duh, pravica, duša, stalno veselje, večna sreča, po šteroj teži vsako človeče srce, se najdejo samo v globočini. I ta globočina je Bog. Bog, neskončnost vsega, ka je plemenito, ka je osrečujoče. Brez Boga se ne more najti prave poti, prave istine i pravoga življenja po njej. Brez Boga človek blodi. Blodi v namenaj življenja i blodi v sredstvaj za dosego namena.

Komuniste sem više omeno. Ščejo srečni biti? Ščejo, a samo na tom sveti i samo brez Boga i njegove pravice. I dosegnejo klanje, svaje, požige, krutosti i tem sorodne uspehe, šteri duha ešče bole obremenijo i ga v ešče vekši nemir i vekšo temo potisnejo.

Lepo bodočnost ščemo dosegnoti svojimi narodi. Krasen cio i namen, pa zednim tudi dužnost. V te namen združujemo mladino i jo vodimo edni v ednom, drugi v drugom društvi. I uspeh? Samo tam ga najdemo, gde so voditelje odplavali z ladjicov življenja na globočino. Samo v globokoj krščanski vzgoji. Gde voditelje nemajo drugoga orožja za vodstvo mladine, kak gizdo svoje osebe i sovištvo, zametavanje drugih, tam se vistiniti Kristušova reč: Slepci slepce vodijo. Voditelje mladine morajo biti veliki zavupni prijatelje Prijatelja i Lubitela mladine, Kristuša. Poniznoga Kristuša nemore mladini prikazati i v srce zasaditi gizdavi voditeo, ki išče samo svojo čast i ki misli, da se svet obrača okoli njega. Ne gršega na sveti, kak eden takši napnjeni voditeo, kak edna takša napnjena voditelica, posebno, če si komaj znata nos zbrisati.

Ki šče mladino voditi, mora zrelost svoje mladosti posvedočiti. Dvajseti jezero delavske mladine bo romalo za kratek čas v Rim k svetomi Oči. Vsi vzgojeni na globočini, po verskih istinaj, vzgojeni po voditelaj, ki ne iščejo sebe, ki ljubijo s Kristušovim srcem vse ljudi, posebno pa njim zročeno mladino i tiste, ki so nevtopeno prinesli svojo mladost za vzgled mladini. Tej so največji prijatelje mladine. Ne krič, ne organizacija, ne nastop, ne predavanje, ne nikaj drugoga ne reši mladine, kak samo na globočini verskih istin stoječa vzgoja, ki je vtrdila i dozorela tudi mladost voditelov.

Če slovenska mladina, združena v društvaj kmečkih dečkov i deklin po Soboti kriči „Živela Rusija“, je to dokaz, da do globočine ne prišla ni ona, ni njeni voditelje.

Eucharistična mora biti vzgoja mladine. Voditeo mora njej pokazati s svojim zgledom, ka je Jezus v Oltarskom Svestvi tisti jedini, ki jo reši zmotnjav naših časov i jedini, ki jo pripela do zemelske i večne sreče. Dečki i deklina vseh naših društev morejo poznati, obiskavati, srčno ljubiti Jezusa v oltarskom Svestvi i se ga s popolnim zavupanjem okleniti. Če toga nemajo, je njihovo društvo svoj cio zagrešilo.

Novi hrvatski ban.

Za bana velike Hrvatske banovine je imenovan dr. Šubašić, za podbana pa dr. Ivo Krbek.

Mamo novo vlado.

Narodna skupščina i senat sta razpuščeniva - Volitev den se poznej določi. - Horvati dobili hrvatsko banovino. - Dozdajšnji zakoni od volitev, tiska, zborüvanj i društev razveljavljeni.

Za nove ministre so imenüvani i so prisegli kral. namestnikom za vernost: Dragiša Cvetkovič, predsednik vlade, dr. Vladko Maček, podpreds. valade, dr. Lazar Markovič, pravosodni minis., Božidar Maksimovič, prosvetni, dr. Miha Krek, gradbeni, dr. Džafer Kulenovič, šumski, Jevrem Tomič, telovno vzgojni, Nikola Beslić, prometni, dr. Aleksander Cincar-Markovič, zvünešnji, Milan Nedić, minister za vojsko i morinarico, dr. Josip Torbar,

poštni, dr. Juraj Šutej, finančni, dr. Bariša Smoljan, brez listnice, dr. Ivan Andres, trgovinski, dr. Srdjan Budisavljevič, za socijalno politiko, dr. Branko Čubrilo, kmetijski, dr. Mihajlo Konstantinovič, brez listnice, Stanoje Miheldžić, minister za notrašnje zadeve.

Dr. Cvetkovič i dr. Maček odliküvana.

Za veseli spomin dosegnjenoga sporazuma sta dobila dr. Cvetkovič i dr. Maček red Beloga orla prve stopnje.

Nemčija je podpisala v Moskvi nenapadalno pogodbo.

Zvünešnji minister Nemčije, plemeniti Ribbentrop se je z letalom odpelao v Moskvo i se naselo v bivšoj palači avstrijskoga poslaništva. Palačo je boljševiska vlada dala prav bogato vrediti. Z ministrom je potüvalo v Moskvo tudi vekše število nem-

ških višjih uradnikov i strokovnjakov. Tü v Moskvi sta Ribbentrop i Stalin podpisala nenapadalno pogodbo.

S tov pogodbom je fronta proti boljševikom oslabela, v njej so samo Italija, Japonska, Madjarska i Španija.

Kaj pravite, g. urednik?

Pred par dnevi sem prišel domov na počitnice. Na mizi sem zagledal zadnjo številko „Novin“. Z veseljem sem jih vzel v roke in jih v naglici pregledal. Toda posebno pozornost je vzbudil pri meni članek pod rubriko „Kaj pravite“. Bral sem in bral in se nazadnje močno čudil. Nehote sem se vprašal, ali je to sploh mogoče. Nisem mogel verjeti, da se najde človek, ki mu je vez med izseljenci in domovino potom „Novin“ „brez koristi“. Močno me je zabolelo tako postopanje in sklenil sem, da potom „Novin“ na istem mestu malo pokramljam z dotičnim gospodom, ki so mu taki članki „brez koristi“.

Ne poznam Vas, gospod, pa vkljub temu prosim za malo potrpljenja. Saj ne gre tukaj za osebno poznanstvo, ampak za načelno jasnost. Tudi me prav nič ne moti, da bolj ljubite „Domovino“, kot „Novine“; to je pač popolnoma privatna zadeva, v katero ne mislim posegati. Vsak pač ljubi svoje! Povem Vam tudi, da sem že od nekdaj velik nasprotnik vsakega brezsmiselnega napadanja. Toda drugo je, braniti svoja načela, posebno takrat, ko so po krivici napadena.

Pravite, da je rubrika pod „Domačoj hišici“ v „Novinah“ brez koristi. Ne vem, zakaj?

Ali veste, dragi gospod, da smo Prekmurci narod izseljencev, narod, ki je obsojen, da prodaja svojo kri tujcu v izžemanje? Ali ne veste, da smo razkropljeni po vsem svetu; da smo delavci na polju, v tovarnah, v rudnikih; delavci v Evropi, v Ameriki in povsod, kjer hodi človek? Ali ne veste, da smo narod, ki mu ni para na svetu v mišljenju, govoric in običajih? Prekmurci smo majhen narod, bolje: kos naroda, toda vkljub temu hočemo živeti - mi Prekmurci - doma in povsod, živeti tako, kot so živeli naši očetje in praočetje!

In potem: ali ne veste, da bi drugod radi imeli nas Prekmurce za svoje, da store vse, da bi naše, razkropljene po vsem svetu, preslepili in jih pridobili zase? To je jasno, kot beli dan! In mi? Dajmo se zapeljati in se prodajmo! Vsedimo za bogato obloženo mizo in prodajamo sebe, svojo domovino, svoje pradede, svoje prepričanje in svojo

vero! Kajne, dragi gospod, da se tudi Vam gabi tako početje.

Toda povem Vam, da se bo to zgodilo takoj, ko bodo naši izseljenci zgubili stik z domovino, ne samo stik z domačimi, še bolj stik z narodom, z vsem Prekmurjem. Poznate mladost, vse njene zablode? Potem tudi veste, kako hitro izgubi tak človek ob tujem blesku vso ljubezen do rodne grude. Potem tudi morate vedeti, da nam bo rešila naše v tujini edino močna, zelo močna vez z domovino.

In kako se naj ta vez ohranja? Ustno, morda s pismi? Ne! To je vse premalo. Treba je vse močnejše vezi, vezi, do katere ima dostop ves narod, ne pa samo izvoljenci. In to so pri nas edino „Novine!“ „Novine“ so tista vez, ki že desetletja rešuje našo kri po tujem in edino „Novinam“ se imamo zahvaliti, da smo Prekmurci še to, kar smo. Če ne verjamete, berite pisma naših vojakov, ki jih je prejemal v letih grozote g. urednik „Novin“! Pravkar jih priobčuje. Upam, da ne dvomite nad njih pristnostjo. Rečem Vam, da bi morale „Novine“ radi našega izseljenstva postati izključno izseljeniško glasilo. Še vse več prostora bi morale dati temu našemu največjemu problemu.

In mislite, dragi gospod, da so ta poročila res brez koristi? Imam malo opravka z izseljenci, pa vkljub temu rad berem ta poročila. Saj iz njih diha toliko ljubezni do domovine, vere in domačega jezika! Povem Vam tudi, da je ta rubrika namenjena predvsem našim v tujini, ne pa našim v domovini. Domačih itak ni treba reševati. Kako pa čitajo naši v tujini te članke in ali jih sprejemajo s prezirom ali pa z ljubeznijo, mislim, da je Vam prav malo znano. Iz Vašega pisanja namreč sklepam, da imate prav malo opravka z izseljenci.

In še to bi Vas rad vprašal: ali veste, kako tuji narodi skrbijo za svoje izseljence? Ali veste, koliko milijonov dajo letno za nje? Recimo Nemci! Ali veste, da se Nemčija vkljub svoji krizi ni zbal vseh ogromnih stroškov in kupila svojim v tujini krasne radio-aparate, da lahko poslušajo domača predavanja, muziko in petje? In potem: ali veste, da

G. Škafar Ivan, izseljenski duhov. v Nemčiji naznanja sledeče:

1. Njegov naslov je: Škafar Ivan, Stralsund, Jungfernstieg 2. Pommern, Deutschland.

2. S toga mesta bo hodo po nedelaj v razne fare v Pommerni, i po mogočnosti tudi v Meklenburgi i Schleswig-Holsteini, gde bo meo bogoslüzje. Delavce pravočasno obvesti, kda i kama pride.

3. Delavci se lejko v vsej zadevaj na njega obračajo.

Sporazum z Hrvati je dosežen.

Nj. kr. Vis. knez namestnik je sprijao 24. avgusta, v skupnoj avdijenci predsednika kraljevske vlade g. Dragiša Cvetkoviča i g. dr. Vladka Mačka, predsednika HSS i SDK koalicije, šteriva sta njemi pri toj priliki obrazložila svoje predloge za vreditev hrvačkoga pitanja. Nj. kr. Vis. knez namestnik je v soglasnosti s kraljevskimi namestniki sprijao predložene predloge v pogledi vreditve toga pitanja.

Kitajski apoštolski vikar mil. g. Čeng v Sl. Krajini.

Mil. g. Čeng, kitajski ap. vikar, pod šteroga oblastjov dela naš misijonar g. Kerec, so obiskali Slov. Krajino. Bili so nad vse lepo sprejeti v našem kraju, v prvij vrsti v Soboti. Tü jih je sprejela oblast pod vodstvom g. dr. Bratine, srez. načelnika i duhovščina pod vodstvom g. Krantza Jožefa, dekana i g. Vojkoviča, sobočkoga pleb., z lepim številom naroda. V Soboti so stanüvali v Martinišči i bili so gost g. srezkoga načelnika i šefa Borze dela g. Kerec Franca. Prezvišeni so obiskali v Krogi Meolicovo družino, štere sin je v misijonskoj službi v Junnanfui, kak tudi Beltince, kde so bili gost mil. grofice Zichy Marije i Melince, Maršičovo hišo. Ta hiša je poslala sestro, ki dela na Kitajskom v njegovom vikarijati. Obiskali so še rojstno ves g. Kereca, misijonara, Prosečkoves, potem pa so pri Sv. Sebeščani služili sv. mešo. V Prosečkoj vesi jih je pogostila rojstna hiša g. Kereca i šef Borze dela g. Kerec. Nazadnje so šče obiskali dekana g. Krantza i potom zapustili našo krajino.

imajo v Nemčiji točno zapisanega vsakega svojega izseljenca, kakšnega prepričanja je in koliko bi bil v slučaju vojske pripravljen dati za obrambo domovine? In poleg tega: koliko žrtvujejo za izseljeniško časopisje! Pa vse samo za to, da rešijo svojo kri v tujini! Pa tudi drugi narodi ne zaostajajo za Nemci. Pri nas pa bi naj bila še samo ena stran preveč, brez koristi!

Na koncu še samo eno vprašanje: ste Vi Prekmurec? Če ste, se čudim, odkod jemlete te svoje nazore (dišijo namreč po onih naukih, ki jim je svetovni nazor vse, človek pa nič); če pa niste, potem pa Vam rečem: pustite nas Prekmurce pri miru! Sami vemo najbolje, kaj je za nas in kaj ne. Tudi sami najbolje vemo, kateri časopis je za nas in za naše izseljence boljši, ali „Novine“ ali pa „Domovina“.

Vam pa, gospod urednik, čestitam, da se tako vneto borite za naše izseljence. Posvečajte jim čim večjo pažnjo, pa čeprav to ni nekaterim po volji. Če se sami ne bomo brigali za svoje, kdo se bo potem? „Novine“ morajo postati izključno izseljeniško glasilo, še bolj kot „Izseljeniški vestnik“, ker onstran Mure izseljeniško vprašanje še daleč ni v isti fazi kot je pri nas. Akademik.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2:50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na skupni naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak niže. Poslano med tekstom vsaka reč 2 D. mali oglas do 10 reči 5 Din. više vsaka reč 1:60 Din.

Nedela

po Risalaj štirinajsta.

Tisti čas pravo je Jezus včenikom svojim: Nišče ne more dvema gospodoma služiti: ar ali ednoga bode odurjavajo, i toga drugoga lubo; ali de ednoga trpo, i toga drugoga zavrže. Nemrete Bogi služiti, i mamnami. Zato velim vam: ne skrbte se za dušo vašo, ka bote jeli; niti za telo vaše, ka te oblačili. Nejlji je duša več od jestvine, i telo od oprave? zglednite se na ftice nebeske; ar ne sejajo, niti ne ženajo, niti ne spravljajo vu škegnje; i Oča nebeski nje hrani. Nejlji ste vi več od njih vredni? Što pa med vami misleči more pridati k visokosti svojoj eden laket? I za opravo ka se skrbite? gledajte polske lelije, kakda rastejo; ne delajo, niti ne predejo. Velim pa vam: ka je niti Salomon vu diki svojoj nej bio tak odenjeni, kak edna med etimi. Či pa polsko travo, štera dnes jeste, i vütro se v peč vrže, Bog tak opravla: o koliko bole vas, male vere? Ne bojte zato skrbilivi govoreči: ka bomo jeli, ali ka bomo pili, ali s kim bomo se odevali? ar eta vsa poganje iščejo. Ar zna Oča vaš, ka eta vsa potrebuje. Išcite zato prvo Kralstvo bože, i pravico njegovo; i eta vsa se vam pridajo. (Mat. VI. 24—34.)

Nišče ne more dvema gospodoma služiti, šterih vsakši kaj drugoga zapovedava. Bog vodi svoje služabniki gori, svet pa je vleče doli. Što je preveč vdan imetji toga sveta, je rob i kak rob služu sveti. Što je pa ne rob, čiravno imanje ma, je lahko razdeli kak gospodar.

Človek ali Bogi služu, potem bo Boga lubo i hüdoga diha sovražo, ali pa služu mamoni, potem mamona ne bo lubo nego se ga bo samo držao, Boga pa ne bo sovražo, ar je skoro nemogoče, da bi človek sovražo največšo dobroto. To ne, pač pa bo samo zaničavao Boga. To zaničavanje pomeni, da ne bo meo pred Bogom pravoga straha, ar se takrekoč po njegovoj dobroti čuti varnoga.

Gospod nas vči, naj tak skrbimo za časne svoje potrebe, da lahko zraven ostanemo služabniki boži, s popolnim zavpnanjem v božo previdnost. Ne kak to delajo neverniki nego verniki vedoči, da skrbijo za nas prelübeznivi oča nebeski.

Reč: „ne skrbite“ pomeni: Ne bodite preveč v strahi!

Ne bodite si preveč v strahi zavolo bodočnosti: ka mo jeli, kak se bomo oblačili? Skrbeti že moremo, a zednim naj zavupamo v božo previdnost. Nasprotniki evangelija kat. cerkvi v oči mečejo, da vzgaja ljudi k lehkomyiselnosti, ar vči: „Ne skrbite, ka bote jeli.“ Sv. vera ne vzgaja vernikov k lehkomyiselnosti, nego od vsakoga odločno zahteva spunjavanje dužnosti i vse zove na delo. Sv. Pavel piše: „Što nešče delati, naj tudi ne je!“ Na drugom mestu piše Tesaloničanom: „Vi znate, da pri vas nismo bili brez opravila, i od nikoga smo ne sprejemali podarjenoga kruha, ki smo si ga služili z delom i trüdom, delajoči noč i den.“

Življenje je več kak jed i telo več kak oblačilo. Tisti, ki nam je dao vekše (življenje), nam bo dao tudi menše. Če nam On življenja ne bi šteo državati, nam ga ne bi niti dao. Bog je stvorilo telo tak, da potrebuje hrane i obleke, zato mora človeki dati. „Poglejte ftice pod nebom! Ne sejajo i ne žnjejo i vaš Oča nebeskih je žive.“

Ptice nemoja razuma, da bi skrbele za bodočnost i človek, ki bi je prvič gledao vostroj zimi, bi mislo, da morajo vse

20-letnica prvoga slovenskoga tabora v Beltincih.

Pred 20 leti meseca avgusta taki po oslobodjenji se je vršio velikanski slovenski tabor v Beltinci. Vsi slovensko čuteči državljani so se zbrali na tom tabori i dali duška svojem veselju za slobodščino. Ne bi to „buren“ tabor, kak nepoznanec piše v Slov. Gospodari dnes teden, nego mirna i veličastna narodna manifestacija, kakše Slovenska Krajina pred njov ne vidila.

Spomin na to narodno slavlje je občina Beltinci s tem obhajala, da se je v njej zbrala v nedelo 27. avgusta v krščanskih društvaj zbrana mladina, ki je z lepim sporedom nastopila popoldne po večernicaj na občinskem travniku pri kapeli Rožnovenske Matere Bože.

Mladinske slavnosti se je vdeležila vnožina naroda z odličnimi gosti. Med temi so bili sreski načelnik, Miloš Grabrijan, dr. Klar, nar. poslanec, dekan Jerič, patrona beltinske fare grofica Zichy, duhovništvo, akademiki, učitelstvo, dijaštvo z domačov inteligencov v lepom številu. Zastopana sta bila oba sreza.

Najpre je pozdravo Njeg. Vel. krala Petra II. Glavač Ivan, občinski tajnik, predsednik FO. z Beltince i godba je zaigrala narodno himno. Zatem je pozdravo vse navzoče i reč dao g. Neržima Albini, glavnimi tajniki ZFO z Ljubljane, ki je lepo uspelo prireditve odpro s sledečimi pozdravnimi rečmi:

Spoštovani navzoči, bratje in sestre! Čast mi je, da kot zastopnik Zveze fantovskih odsekov prisostvujem tej veličastni prireditvi in narodni manifestaciji. — Kakor se je zbral narod pred 20 leti v tem kraju in je enodušno izjavil svojo voljo, da hoče živeti z ostalimi Slovenci v svobodni Jugoslaviji, tak ste se danes zopet zbrali, da daste izraz svojemu čuvstvu hvalečnosti do svobodne države in do vseh tistih, ki so pripravljali in se borili za Vašo osvoboditev.

Beltinci so bili vedno zelo močna in zavedna slovenska trdnjava. Saj so tu živeli prvoborniki slovenstva: Žižek, Kolar, Kührar in drugi, ki so s svojim požrtvovalnim delom prinesli velik delež k osvobodilni borbi. Znano je, da je pokojni g. župnik Kührar bil eden tistih, na ka-

tere se je opiral prelat Slavič pri zbiranju podatkov o Prekmurju, ko se je v Parizu boril za svobodo te zemlje.

Kakor so Beltinci imeli odlično vlogo v narodnostnem in verskem življenju te krajine v preteklosti, tako pričakuje Slovenija tudi za naprej, da bo ta kraj in z njim vsa Slovenska Krajina deloval tako tudi v bodoče. Kdo naj bo nosilec teh idej in tega dela, če ne mladina. Zato se obračam va Vas fantje in dekleta in želim, da bi posvetili svoje mlade moči istim idealom kakor so jih imeli Vaši predniki in veliki borci za svobodo te zemlje.

Kaj Vas bo bodrilo pri tem delu? Prva je zavest, da niste več sami, temveč, da stojte z Vami z ramo ob rami mladina vse Slovenije, ki je organizirana v naših odsekih in krožkih. Ta mladina dela za iste ideale kot Vi: to je vnema za katoliško vero, za slovenski narod in za državo Jugoslavijo. Druga zavest, ki naj Vas bodri pri delu je ta, da mi — slovenska katoliška mladina — gremo naprej in da je bodočnost naša.

Pozivam vas, da vsi tisti, ki ste organizirani v naših društvi, neumorno delate in vstrajate na začrtani poti. Pri tem vam naj ne bo žal ne naporov in ne trudov. Vse druge pa, ki z nezaupanjem dosedaj še stojte ob strani pa vabim, da se pridružijo našim fantom in dekletom v njihovih organizacijah. Prosim zlasti starše, da ne branijo mladini sodelovanje pri odseku ali krožku, temveč jih tja pošiljajte, saj imate tukaj jamstvo, da se bodo Vaši sinovi in hčere vzgojili v pravem duhu.

S temi mislimi Vas, kot zastopnik predsedstva Zveze fantovskih odsekov v njegovem in v imenu 420 včlanjenih odsekov, najpriscernejše pozdravljam in kličem: Bog živi!

Nato so dobili reč urednik Novin, banski svetnik, ki so sledeče povedali:

Dragi slovenski narod! Naloženo mi je, naj govorim od zgodovine našega oslobodjenja. Sloboda, velika reč, sega gor do tistoga, ki je večno sloboden, od nikoga odvisen, do Boga. On lubi slobodo, zato je poslal svo-

jega Sina na zemlo, da svojo deco, človeči rod reši robstva krivice, robstva hüdobije. Gdga je rešo, je z veseljem naznano svojo zmago v svojem listi do nas, v sv. Pismi: da mam „slobodo sinov božih.“ I velikokrat je krivica skovala verige robstva njegovoj deci na zemli, velikokrat je zbuđo voditele i njim je vlejal v srce lübezen. Lübezen nesebično, lübezen, ki ne iskala penez, ne časti, nego samo i jedino dar plemeniti slobodščine svojega lüdstva. I ta lübezen je odprla i druga nešteta srca pomagačov na isto lübezen i ta je te strla verige robstva i narod je zadihao boži zrak slobode. Če listamo zgodovino, najdemo tojstino neštetokrat posvedočeno.

Gda so Izraelci trpeli grozno robstvo v Egipti, gda so njim celo že deco klali i gda so zidali piramide, štere več jezer let ne mogla zrúšiti nikša sila, te se je slobode Bog zgledno na nje i pravo Mozeši: vido sam stisko svojega lüdstva, pošilam tebe i brata Arona, rešita svoje lüdstvo robstva i pripelajta je v slobodo. I rešila sta je. I ta boža sloboda ide od stoletta do stoletja naprej. Gda je „bič boži“ Atila šteo podjarmiti narod Italije, njemi je proti stao sv. Gregor veliki papa, ino Italija je ostala slobodna. Gda so verski i narodni sovražniki Francozov, Angleži, tem vzeli slobodo, je Bog zbuđo navadno kmečko dekle sv. Ivano Orleansko, ki je sovražnika premagala, krala v Reims pripelala na kronanje i gda je ona vmirala na grmadi, je te ogen zasveto v slobodo Francije. Pa največ trpečemi irskomi narodi je poslal Bog dobroga katoličanca, odvetnika O' Conela, ki je narod mučeniški odpelao na pot slobodščine. Pa če gledamo na najnovejšo zgodovino človeštva, koga je poslal Bog, da v dve i polletnom boji krvavečo Španijo reši najhüjšega robstva komunizma? Praktičnoga, po-božnoga katoličanca, generala Franca.

Ista boža dobrota je buđila voditele našega miloga slovenskoga naroda na onostran Müre, pa tudi v našoj Slovenskoj Krajini. Gda te narod nikaj drugo ne meo, kak samo krivice, štere so njemi naklali drugi na rame, te se ga je smilo Bog i njemi poslal: Küzmice, Kosice, Borovnjake, Ivanocije, Žižke, Baše, Kührare, Jeriče — vnogi zmed

teh so sinovje vaše fare — i njim je odpro srce na široko do našega lüdstva. V lübezni do njega smo se borili nesebično z vno-gimi pomagači, posebno iz slavne beltinske fare.

Vaši možje, vaše žene, vaši mladenci, vaše mladenke so nas podpirale v borbi za slobodo Slovenske Krajine z celim srcem z velikov dušov, z čistov, gorečov lübeznostjov. Pred 20 leti je rüm lübezni leto po Slovenskoj Krajini. Müra je šepetala od lübezni, logovje so šumeli od lübezni, ftice so žvrgolele lübezen, lübezen je dihalo mlado staro. V toj lübezni se je rodila slobodščina Slovenske Krajine. I ti draga mladina, ki dnes tü nastopaš, si deca tistih, ki so nosili pred 20 leti to veliko, čisto lübezen do svojega slovenskoga naroda v svojem srci. Zgledni se na nje, ravnaj se po njih! Lübi! Lübi nesebično, z velikim srcem svoj rod, svoj dom. V lübezni rasi ti zaželem i zakričim: Živela slovenska mladina! Živeo slovenski narod! Živela Jugoslavija!

Zatem je narodni poslanec g. dr. Klar z navdušenimi rečmi pozdravo mladino i jo proso, naj bo tistoga diha, kak je bio naš narod pred 20 leti na veličastnom prvom slovenskom tabori v Beltincih. — Po govoraj se je začeo nastop mladine, šteri se je popolnoma posrečo. Edna vaja je bila lepša od druge, najlepša bogojanske vrste. Pri tekamah mladenk je zmagala Sobota, pri tekamah mladcov pa Beltinci, nazadnje Bogojina, pri tekamah članov so prvo zmago odnesli dijaki. Genljivo i dovršeno so nastopile Sobočanke i Črensovčarke z vajami, štere je sprejavala pesem: Tam čez jezero, Oj Doberdob itd. Zadnja točka, nastopi mladcov z zastavami je napravila nepozaben vtis na gledalce, kak da bi gledali srednjeveške navdušene križare, ki so pripravljeni svoje življenje žrtvovati za osvoboditev Gospodove domovine. Mesto pijančuvanja, plesa i drugik škodljivih veselic, naj se mladina bavi rajši z takšimi prireditvami. Te so hasnovite za razvoj zdravja telovnoga i dušo branijo nevarnih prilik.

Gda je prireditve minola, je mil. grofica Zichy Marija slovenski povedala predsedniki FO. g. Glavači sledeče reči: „Čestitam, lepo je bilo.“

Isto pravimo tudi mi.

„V eni izmed najlepših francoskih cerkva.“

Tako piše album 15 fotografij cerkve Svetega Martina v Etampes. In to po vsej pravici. Pa o tem bom pozeje več povedal.

Bil sem pozvan za poroko dveh Tišinčarov, za soboto 19. avgusta. Okoli osme ure sem že bil na mestu. Kako bom našel cerkev? Vidim gospoda, ki je ravno stopal iz kavarne, pa ga vprašam. Na nesrečo je bil šofer taksija in me je seveda takoj povabil na vozilo, seveda ne zastoj; no, saj tudi taki ljudje morajo živeti!

Med potjo mi je šofer razlagal, da je Etampes prava „dolga vas“, ki se v glavnem razteza

poginoti i zmrznoti. A Bog je poskrbeo za nje. Pokazao jim je pot na jug, drugim je dao v jesen hrane za zimo. Kak je čudovita boža previdnost v naravi, pri nerazumnih stvaraj. Koliko bole se sme vüpati, da boža previdnost ne bo zapustila tistih, ki jim je Bog „oča“.

Se zna, tudi človek se naj poslužuje svojih duševnih pa telovnih moči, vej se jih poslužuje tudi žival, da si ohrani življenje. A če pridejo nepravilne, pridejo bolezn, pa človek ne najde dela, naj ne opvüpa. Bog bo poskrbeo, kak skrbi za vso naravo na čudoviti način.

ob glavni cesti v dolžini približno 5 km; kolodvor in Martinova cerkev sta približno na dveh nasprotnih koncih. Le malo je kratkih stranskih ulic.

Šofer se ni zlagal. Precej časa sva vozila, da sva prišla do omenjene cerkve, ki je slavna že radi tega, ker ima precej nagnjen zvonik (vendar malo manj, kakor še bolj znana cerkev v Pizi v Italiji, a seveda bolj, kakor naša jürjanska cerkev na Goričkem).

Bodoča zakonca sta skoraj istočasno prišla v cerkev, zato zdaj nisem imel prilike za ogledovanje, ampak sem takoj šel h g. župniku, prijaznemu Bretoncu, ki mi je takoj z veseljem dal potrebna dovoljenja. Ministriral mi je sam mladoženec.

Po zajtrku smo se dalje časa razgovarjali tako, da je kar kmalu bilo polodne in se je trebalo iti pripravljat za poroko. Ta čas sem jaz izbral, da sem si temeljito ogledal cerkev. Seveda sem tudi fotografiral znameniti zvonik, krasni glavni vhod in še od strani, kako miroljubno se druži „novo in staro“: moderna električna napeljava na starinski steni, ki jo bršljan ovija in tu in tam plevel poganja.

Znotraj prijetno presenetijo velike prave školjke za blagoslovljeno vodo. Na vratih je napis, da bodo Marijino kapelo za

glavnim oltarjem kmalu prenavljali „sous la Direction des Beaux-Arts“, pod vodstvom strokovnjakov.

Ne daleč od vrat je tudi barvano okno: častnik Martin na iskrem belcu pokriva s polovico plašča reveža; dva druga častnika in celo žival sama ga pozorno ogledujejo.

Krasna je tudi zastava „patronage de Saint Martin“: bogato vezeno ročno delo. Prej omenjena Marijina kapela (v kateri sem tudi maševal) je res čudovito lepa in zasluži, da se jo obnovi: fini Marijin kip na oltarju, arhitektura okoli umetniška in bogata, barvana okna z dogodki iz Marijinega življenja izredno živa.

V cerkvi je poleg drugih tudi podoba francoske svetnice Klotilde, svetega Huberta, patrona lovcev in svetega Franciška, kako se s pticami igra. K opremi cerkve spada sedaj tudi na platno slikan božični prizor, ki je novejšega datuma in čudovito lep: tik spredaj pastirski ogenj, čigar plamen in dim se vije naravnost proti nebu (kakor prijetna Abelova daritev) toliko, da se ne dotakne zvezde miru, pod katero plava angel z blagoslovilajočimi rokami, v par potezah izborno izražen. Na drugi strani v ospredju dve vitki palmi kot nekako dopolnilo okvirja za glavno podobo: Marija z Jezusom

sedi pred revno hišičo ali šotorom, poleg pa stoji sražar Jožef; nekoliko vstran seveda osliček, ki se brezskrbno pase; v sinji dalji točni obrisi dveh mogočnih piramid. Celotna slika bi torej nekako predstavljala božično noč v Egiptu, sveto Družino na begu. — Iz primerne razdalje je slika nepopisno lepa.

Na županstvu so imeli skora pol ure zamude. Zanimivo, da je tu poročal županov pomočnik, predsednik svobodnozidarske lože, kakor sem od gospodinje naših izseljencev izvedel. — Poroki v cerkvi je prisostvoval tudi francoski g. župnik, ki je v začetku zapel Veni Creator, na koncu pa Magnificat.

Pred večerjo oziroma gostijo smo se sprehajali po krasni okolici, zlasti pokopališče na majhnem bregu je bilo zelo lepo; seveda smo tu pomolili tudi za naše pokojne.

Na gostiji v gostilni v posebni sobi sem se francoski zahvalil patronski vdovi, njeni hčeri ter sinovima, da so tako dobri z našimi izseljenci. Moj vlak v Pariz je odhajal pred enajsto ponoči, zato sem se pravočasno poslovil in potem dolgo razmišljal o svatih, ki so vsi iz tišin-ske fare in tako otroško zaupni napram duhovniku: kako mogočen je vpliv dobrih župnikov...

Camplin.

Kak se glasi sporazum s Hrvati.

Ustanovi se „banovina hrvatska“ iz primorske in savske banovina ter iz delov zetske, drinske in donavske banovine.

Belgrad, 26. avg. AA. Smatrajoč, da je Jugoslavija najboljši sorok neodvisnosti in napredka Srbov, Hrvatov in Slovencev in z namenom, da se čim bolj zanesljivo in popolno obvarujejo javne koristi, sta se predsednik kr. vlade Dragiša Cvetković ter predsednik HSS in KDK dr. Vladko Maček lotila reševanja hrvatskega vprašanja ter se po daljših posvetih sporazumela v sledečem:

1. Treba je sestaviti skupno vlado. Ta vlada bo po pristanku merodajnih činilcev in na podlagi čl. 116 ustave izvršila ustanovitev hrvatske banovine, prenesla od države nanjo odgovarjajočo pristojnost in izdala politične zakone. Vlada bo v soglasju z merodajnimi činilci pripravila vse, kar je potrebno za preureditev državne zajednice.

2. Savska banovina in primorska banovina kakor tudi okraj Dubrovnik, Sid, Ilok, Brčko, Gradačac, Derventa, Travnik in Fojnica se bodo spojili v eno enoto, ki se bo imenovala Hrvatska banovina. Dokončni obseg hrvatske banovine se bo določil o priliki preureditve države. Pri tem se bodo upoštevale gospodarske, socialne, zemljepisne in politične okolnosti. Pri tej priliki se bodo izločili iz gorih imenovanih okrajev, ki so pripojeni hrvatski banovini, občine in vasi, ki nimajo hrvatske večine.

3. Z novimi enotami, kakor tudi v državi bo zagotovljena enakopravnost Srbov, Hrvatov in Slovencev, kakor tudi enak postopek glede njihove udeležbe pri izvrševanju javne službe. Prav tako bo zagotovljena enakopravnost sprejetih in priznanih veroizpovedi. Z ustavo se bodo zagotovile enake osnovne državljanske in politične pravice.

4. V pristojnost hrvatske banovine se bodo prenesli posli kmetijstva, trgovine in industrije, gozdov in rudnikov, gradb, socialne politike in narodnega zdravja, telesne vzgoje, pravosodja, prosvete in notranje uprave. Vsi ostali posli ostanejo v pristojnosti organov državne oblasti na vsem državnem ozemlju. Prav tako ostanejo v pristojnosti državne oblasti tudi posli, ki so posebnega pomena za splošne interese države, kakor n. pr. skrb za državno varnost, pobijanje protidržavne in rušilne propagande, izvrševanje policijske poročevalske službe, osiguranje javnega reda in miru. Za izdajanje državljanstva je pristojna banovina razen za izdajanje državljanstva v izjemnih primerih ter za odvzemanje državljanstva. — Rudarska zakonodaja in rudarska podjetja. Pri izdajanju rudarskih koncesij, ki zanimajo tudi narodno obrambo, bo postopala banovina v sporazumu z vojaško upravo. Če ne bi prišlo do sporazuma, odloča ministrski svet. — Gradnja in vzdrževanje držav-

nih prometnih sredstev in ostalih državnih objektov. — Verske zadeve. — Mednarodni pravni promet. S tem, da se pravna pomoč v izvenspornih stvareh vrši direktno preko sodišč; zunanja trgovina kakor tudi trgovina med banovinami in ostalimi deli države (edinstvo carinskega in trgovinskega področja); zakonodaja o merah in utežih, o zaščiti industrijske lastnine, o poslih zasebnega zavarovanja in zavarovalnimi družbami; menično pravo, čekovno pravo, trgovsko pravo, konkurzno pravo, obligacijsko pravo, pomorsko pravo in avtorsko pravo — predpisovanje kazni za prestopke proti predpisom o predmetih državne lastnine — postavljanje na zakonski način osnovnih načel prosvetne politike, kakor tudi osnovni načel o krajevnih samoupravah — splošna načela vojaškega prava. Zaradi zagotovitve narodne obrambe se bo zagotovila vojaški upravi potreben vpliv na poprišču proizvodnje in prometa. Vlada se bo lotila prenosa pristojnosti z države na hrvatsko banovino takoj po ustanovitvi te banovine. Da bi mogla uspešno izvrševati posle v svoji pristojnosti, se mora hrvatski banovini zagotoviti potrebna finančna samostojnost. Končne kompetence Hrvatske banovine se bodo določile ob priliki preureditve države.

5. Zakonodajna oblast v stvareh iz pristojnosti Hrvatske banovine izvršujeta kralj in sabor skupno. Sabor sestavljajo zastopniki, ki jih ljudstvo voli s splošnim enakim neposrednim in tajnim glasovanjem s predstavnistvom manjšin. Upravno oblast v stvareh iz pristojnosti Hrvatske banovine izvršuje kralj preko bana. Bana Hrvatske banovine imenuje in izvršuje kralj. Ban je odgovoren kralju in saboru. Vsak pismeni akt kraljevske oblasti v poslih Hrvatske banovine podpisuje ban in nosi zanj odgovornost. Sodno oblast v Hrvatski banovini izvršujejo sodišča. Njihove razsodbe in rešitve se izrekajo in izvršujejo v imenu kralja na podlagi zakona. Državi se zagotavlja nadzorstvo nad izvršitvijo ustave in državnih zakonov od strani banovinskih oblasti. Za rešitev sporov glede pristojnosti države in banovine in za ohranitev ustavnosti zakonov se bo ustanovilo ustavno sodišče.

6. Obseg pristojnosti in položaj Hrvatske banovine bo zagotovljen s posebno ustavno odredbo, ki se ne bo mogla spremeniti brez pristanka te banovine.

7. Vlada bo izdala nove predpise o tisku, o združenjih, zborovanjih in dogovorih, o volitvah narodnih poslancev, kakor tudi o drugih stvareh, v kolikor je to potrebno za izvedbo narodnega sporazuma.

Dragiša Cvetković, s. r.

dr. Vladko Maček, s. r.

Nagovor sv. Oče pape Pija XII.

na svet, da se ohrani Evropa, štero sta stvorila vera i plemenitost krščanstva.

Težka vora palik bije za veliko človečo družino. Zato pozivam vse, na šterih v tom hipi počivle breme telike odgovornosti, da poslušajo glas Kristušov, v šteroga zavupajo milijoni i milijoni v časi, v šterom more samo njegova reč prevladati nad strastmi toga sveta. K vam, voditelom narodov, politikom i vojakom, pisatelom i časnikarom, k vsem, ki majo vpliv na človečega duha i njegovoga dela, se obračamo, oboroženi samo z rečjov istine, štera je visoko

nad vsemi javnimi zahtevami, nagoni i prizadevanji. V imeni samoga Boga pozivamo vladare i narode k miri, kda se nazluk vsem opominom čiduže bole povekšava straj pred krvavov mednarodnov svajov i kda je napekost duhov dosegnola takši višek, ka se vidi, ka se ponovi strahovita bojna nevarnost v ednom megnenji. K njim se obračamo, da bi pozablajoč vse obdužitve, grožnje i vzroke medsebojnoga nezavupanja, napravili zadnji poskus, da rešijo obstoječa neso-

glasja z ednim sredstvom, štero je dostojno za krščanske narode, to je s splošnim zavupnim razgovorom i sporazumom. Narode pa pozivamo, da vzpodbujajo svoje vladare, naj se poprimejo toga poskusa z mirom i resnobov, pa z orožjom pameti, ne pa železa, zakaj samo razum more vpostaviti pravičnost i države, štere neso zgrajene na pravici, nemajo blagoslova božega. Politika, štera se je oslobodila jakosti, se maščuje sama nad tistimi, šteri se dajo od nje voditi. Nevarnost grozi neposredno, pa ne je šče kesno. Če se napravi mir, ne bo nikaj zgublenoga, če se začne bojna, pa vse prepadne.

Če bodo državniki pošteno poskusili, ka se razmijo i se bodo začnoli med sebov razgovarati z dobrov volov, poštvajoč pravice eden drugoga, se bodo zavedli, da se poštteni razgovori nemrejo skončati inači, kak s častnim uspehom. I če zapovejo glasovom strasti, naj vtihnejo i pustili razumi, da zavlada, bodo v istini velki i bodo prihranili svojim narodom prelevanje bratske krvi, svojoj domovini pa propast.

Naj poslušajo naš glas močni, da ne bodo postanoli ednok mali po krivičnosti, naj nas poslušajo mogočniki, če želejo, ka njüva moč ne bo postala vničavanje, nego, da bo v korist narodom i v zaščito mirü, reda i dela. Zavedamo se, da z nami soglašajo vsi, šteri so poštenoga srca, vsi, šteri so lačni pravice, vsi, šteri trpijo. Z nami so srca vseh mater, vseh očov, šteri bi mogli zapustiti svojo družino, vseh siromakov, šteri delajo, ka bi popravili svoj položaj, vsi neudžni, šterim grozi najhüjše, ka si moremo misliti.

Z nami je duša te stare Europe, štero sta napravila vera i plemenitost krščanstva, z nami je vse človeštvo, ki čaka pravice, krüha i slobode, ne pa železa, ki mori i vničavle, z nami je Kristuš, šteri je bratovsko lübezen proglasso za fundamentalno božo zapoved, za bistvo krščanske vere i za edino vretino blagoslova posameznikov i vsakoga naroda.

Mladinska prireditve v Bogojini

V nedelo 3. septembra je Angelska nedela i proščenje v Bogojini. Te den po večernicaj ob 3. vöri je nastop mladine FO i DK. Prirčno vableni vsi!

Iste pravice, kak hrvatska banovina, dobijo tudi druge banovine.

Izšla je odredba, štera določa ustanovitev hrvatske banovine i da mogočnost, ka tudi druge banovine dobijo iste pravice.

Delo za mir.

Poleg sv. Oče delajo za mir Belgija, Canada, Francija, Anglija i tudi Italija. Hitler je odbio pismo predsednika francoske vlade, Deladiera. Angleški predlog še ne prišo v Berlin v časi, kda to pišemo.

Japonska vlada odstopila.

Zavolo toga, ka je Nemčija sklenola nenapadalno pogodbo z Rusijov, je odstopila japonska vlada. Casar je generali Abeji povero sestavo nove vlade. Japonska se bliža Angliji.

NA JUGOSLOVANSKIH ŽELEZNICAH imajo obiskovalci Ljubljanskega velesejma brezplačen povratek. Na postajni blagajni kupijo poleg cele vozne karte še rumeno železniško izkaznico za din 2. Ko dobe potrdilo o obisku velesejma, imajo s to izkaznico in staro vozno karto brezplačen povratek. Potovati v Ljubljano morejo od 28. avgusta do 11. sept., vračajo pa se lahko od 2. do 16. sept.

OD 2. DO 11. SEPTEMBRA

LJUBLJANSKI VELESEJEM

VELIKA KMETIJSKA RAZSTAVA

semenogojstvo, zelenjad, sadje, cvetje, čebele in med, mleko in mlečni proizvodi, vino, koze, ovce, perutnina, kunci, golobi, ribe, gobe, zdravilna zelišča, kmetijski stroji. — Gospodinjstva razstava, akvariji, industrija, obrt.

*

Lepo zabavišče — velik variete.

Tekma harmonikarjev 10. septembra. * Nagradno žrebanje.

Številna lepa darila za obiskovalce velesejma.

Polovična voznina na železnicah.

Glasi iz Slovenske Krajine.

Vpokožitev g. davčnoga inspektora i šefa v Lendavi. G. Cimmerman Franc, inspektor i šef davčne uprave stopi na lastno prošnjo v zasluženi pokoj. Pri toj važnoj življenjskoj stopnji želemo g. inspektor i njegovo spoštovanoj družini, da duga leta v blaženstvi vživa zasluženi pokoj. Teško davčno službo je vršo g. inspektor vestno po predpisih zakona i gde je li mogo po zakoni, je pomagao lejšati trde predpise. Vsa hvala za učinjene dobrote z srčnoj željov: na duga leta!

Vmor v Trnjo. V nedelo, 27. avgusta, večer ob 10. je neznan hüdodelnik k smrti streljo skoz okno Horvat Martina Kovčevoga ženo Trezo, r. Horvat. Hüdodelnik je najpre zdeval dol z okna rože, potem pa ednok streljo skoz okno i leško zadeo na posteli ležečo žensko, Troje dece je spalo ešče v istoj sobi, mož je spao v kleti i strela ne čüo. Pokojna je po strelji zvala deco: pomagajte mi, šla z sobe, gotovo moga būdit, a je prišla samo do preklita, tü je vküspadnola i skrvavela. Morilec je mogo znati domače razmere, je splošno osvedočenje v Trnjo. Što bi bio te, se bo že odkrilo, deklina pokojne je vidila po škegnji bežati po zvršenoj hüdobji. V našoj krajini skoro nepoznani slučaj je to vmorstvo i svedoči, da se svetovna hüdobja zagrizla že v najbolje skrite koté naših vesnic.

Naši na gasilskom kongresi. V Ljubljani se je vršo tridnevni gasilski kongres za celo državo i dovršo na Velko mešo, 15. avgusta. Našiva dva sreza sta bila častno zastopaniva, sobočki je poslao 50 gasilcov, lendavski pa celo 90 pod vodstvom g. Luthar Štefana, šol, upravitela z Črensovec. Lendavskoga sreza gasilci so nastopili tudi pri telovadbi na stadioni. Jako zanimiva je bila gas. razstava, štera je na risbi pokazala stanje gasilcov po pokrajina. Slov. Krajina je častno zastopana v tom družtvi, ki skrbi za pomoč bližnjimi v nesreči. Sv. mešo so služili i predgo držali na Kongresnom trgi gasilcom prevz. ljubljanski knezoškof g. dr. Rožman Gregor.

Martjanci. Na posredovanje poslanca g. Bajleca smo dobili na našo šolo od banovine podporo 5.000 din. Prav tak je dobilo naše prosv. društvo podporo 2.000 din na posredovanje g. poslanca. Za obe lepivi podpori se g. poslanci zahvalimo, kak tudi banovini, štera nam ide na roko!

Na novo pertočko cerkev sta darüvala zakonca Jožef Bežan i Marija Šoštarec 19. avgusta 85 frankov.

Za profesora namestnika na sobočkoj gimnaziji je imenüvani g. Jakob Karol, akademski slikar iz Lipovec. Čestitamo k že davno zasluženi imenüvanji.

Sestanek v Franciji: 10. septembra v Orléans v katedrali; za skupni obed se javite na naslov: Jožef Gutman, chez Mr Aubry á Gidy, par Chevilly (Lotret).

Mgr. Dr. Cukala piše g. Camplini: „Prav posebej me je razveselil Vaš pozdrav in pozdravi sopodpisanih rojakov in rojakinj iz Francije od proslave Brezmadežne. Prav srčno zahvalo jim sporočite, spominjam se jih v molitvah in jim želim vsem srečno vrnitev v domovino.“

Vpisovanje za šol. leto 1939-40 se bo vršilo na drž. mešč. šoli v D. Lendavi v dneih 1., 2. i 4. sept. t. l. Za vpisovanje si morajo starši preskrbeti brezplačno tele listine: prijavo za vpis, pravilno kolkovano davčno potrdilo, šol. izpričevalo i učenci za 1. razred se rojstni i krstni list. Vsa nadaljnja pojasnila se dobe pri upraviteljstvu, odnosno so razvidna iz uradne objave na šolski deski. Starši, vpišite vaše otroke v meščansko šolo!

Nemčija zaprla meje proti Jugoslaviji. Nemčija je zaprla meje proti Jugoslaviji, v Maribor ne pride niden vlak, od Beljaka do Jesenic pa samo dva osebniva vlaka.

Na tabori bojevnikov v Ljubljani bomo dne 3. sept. t. l. vsi sveti povedali, da smo tudi Slovenci, čeprav malo številni, vendar odločno proti bojni. Toda priti morate vsi rodolübi na tabor, da bo glas kim mogočnejši. — Bojevniki.

Priprave v Franciji.

V Franciji so prepovedani vsi komunistični listi, Pariz se mora sprazniti, vojska je pripravljena, del angleške vojske je že v Franciji.

Hrvatski ministri v Beogradu.

Dr. Maček i ostali hrvatski ministri so se z dr. Cvetkovićom pripelali v Beograd, gde jih je več jezerna vnožina z cvetjvom obisपालa i navdušeno pozdravila zavolo dosegnjenoga sporazuma.

Angleško-polska vojaška zveza podpisana. Angleški zvün. minister i polski veleposlanik sta podpisala pogodbo o vzajemnoj pomoči, štera je bila sklenjena med Vel. Britanijov i Polskov. V pogodbi so našete dužnosti, kda more priti štera stran pogodbenikov na pomoč drugoj.

POLOVICO POTNIH STROŠKOV SI PRIHRANI

Kdor potuje v prvi polovici meseca septembra v Ljubljano. Dne 2. septembra prične Ljubljanski jesenski velesejem, ki traja do 11. septembra. Kdor si velesejem ogleda, ima brezplačen povratek. Na odhodni postaji se mora kupiti poleg cele vozne karte do Ljubljane še rumena železniška izkaznica, ki stane din 2. V Ljubljani, na velesejemski blagajni, se bodo izdajala potrdila o obisku velesejma, nakar velja vsakemu stara vozna karta in pa železniška izkaznica za brezplačno vožnjo na tisto postajo, s katere je odpotoval. Ta olajšava velja za potovanje v Ljubljano od 28. avgusta do 11. septembra, za povratek pa od 2. do 16. septembra.

